

Bestemmelsen foreslås udformet på samme måde som købelovens § 87 om mangler i forbrugerkøb, der blev indsat ved lov nr. 213 af 22. april 2002. Af købelovens § 87 følger det, at hvis det i en aftale er bestemt, at lovgivningen uden for EØS-området skal finde anvendelse på aftalen, kan forbrugeren tillige påberåbe sig ufravigelige bestemmelser i lovgivningen om mangler i et land inden for EØS-området, hvis det uden lovvalgsaftalen ville være dette lands lovgivning, der gjaldt for aftalen.

Bortset fra tilføjelsen vedrørende fjernsalgsaftaler omfattet af direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser er der dog ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til den gældende forbrugerftalovens § 13.

Der er ikke med bestemmelsen tale om en egentlig lovvalgsregel. Bestemmelsen ændrer således ikke ved de almindelige internationalt privatretlige regler om, hvilket lands lovgivning der finder anvendelse på aftalen, jf. herved navnlig reglerne i Romkonventionen, men tilsigter alene at afbøde visse uheldige virkninger af det fri lovvalg, således at forbrugeren – uanset hvilket lands lovgivning, der er aftalt – som minimum er sikret den beskyttelse, der følger af fjernsalgsdirektiverne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.8.

Til kapitel 9

Til § 28

Bestemmelsen viderefører den gældende lovs § 16, jf. om denne bestemmelse Folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 777 f. Bestemmelsen gennemfører samtidig dørsalgsdirektivets artikel 6, det generelle fjernsalgsdirektivs artikel 12, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, hvorefter direktivernes regler er ufravigelige i forhold til forbrugerne.

Bestemmelsen indebærer, at forbrugeren ikke gyldigt kan give afkald på de rettigheder, der tilkommer den pågældende i medfør af lovens bestemmelser, herunder navnlig fortrydelsesretten. Dette gælder både forud for aftalens indgåelse og senere inden fortrydelsesfristens udløb. Der er derimod intet til hinder for, at forbrugeren ved aftale tillægges beføjelser, der stiller den pågældende bedre end lovens regler, f.eks. en aftale om en længere fortrydelsesfrist end den, der følger af lovens regler. Det forhold, at forbrugeren i visse henseender stilles bedre end efter lovens regler, er imidlertid ikke ensbetydende med, at den pågæl-

dende i øvrigt kan indgå på vilkår, der er mindre fordelagtige end lovens regler.

Til § 29

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at videreføre den gældende regel i lovens § 18, stk. 1, hvorefter overtrædelse af forbudet mod uanmodede personlige og telefoniske henvendelser, jf. lovforslagets § 6, stk. 1, og af pligten til i en standardformular vedrørende en løbende aftale at give oplysning om opsigelsesvarsel og opsigelsestidspunkt, jf. lovforslagets § 25, stk. 3, straffes med bøde.

Herudover foreslås det i *stk. 1, nr. 1*, som noget nyt at indføre bødestraf for grov eller oftere gentagen overtrædelse af pligten til at give oplysning om fortrydelsesretten. Reglen foreslås at gælde i relation til såvel aftaler indgået uden for fast forretningssted som fjernsalgsaftaler og herunder både vedrørende den prækontraktuelle oplysningspligt og pligten til at bekræfte oplysningen på varigt medium, jf. lovens §§ 10-14.

Bestemmelsen supplerer den civilretlige sanktion, der består i, at fortrydelsesretten løber indtil videre, hvis den erhvervsdrivende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om fortrydelsesretten, jf. lovforslagets § 18, stk. 2, nr. 2.

Herudover foreslås det i *stk. 1, nr. 2*, at indføre bødestraf for grov eller oftere gentagen overtrædelse af pligten til i forbindelse med en fjernsalgsaftale om en finansiell tjenesteydelse at give oplysning om eventuelle særlige risici ved tjenesteydelsen mv., jf. herved lovforslagets § 13, stk. 1, nr. 4. Også på dette punkt foreslås det, at reglen skal gælde i relation til både den prækontraktuelle oplysningspligt og pligten til at bekræfte oplysningen på varigt medium.

Forslagets *stk. 2* er en videreførelse af den gældende lovs § 18, stk. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.3.1.

Til § 30

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 2004, jf. *stk. 1*. Fristen for implementering af direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser er den 9. oktober 2004, jf. direktivets artikel 21, stk. 1.

Efter forslaget til *stk. 2* skal loven gælde for forbrugerftaler indgået efter ikrafttrædelsestidspunktet, mens aftaler indgået inden dette tidspunkt fortsat reguleres af de hidtil gældende regler.

Det følger heraf bl.a., at en forbrugerftale indgået den 1. oktober 2004 eller senere kan fortrydes af forbrugeren i overensstemmelse med de regler, der fast-